

denne Uddannelse anser jeg ikke for heldig. Men hvad jeg særlig har imod Forslaget om Intendanturstoler ved Marinen, er, at der ved sikker man sig ikke for paakommende Tilfælde; i Krigstilfælde er Marinen slet ikke sikker paa at have disse Regnskabsførere til Disposition. Der er jo nemlig den store Forskjel mellem, hvad her er foreslaaet, og hvad der er foreskrevet for Forpleiningskorpsen, at man der har værnepligtige Intendantur, som faae deres Uddannelse og blive øvede ved Afdelingerne og i paakommende Tilfælde kunne blive indkaldte; men det er ikke, saa vidt jeg har opfattet Forslaget, som det foreligger fra Ministeren, Meningens med den foreslaaede Intendanturstole ved Marinen. Der vil man engagere Folk, som søge Plads, eller som man anser som særlig egnede, og give dem Uddannelse. Nu er det jo ganske vist, at flere af de Folk, som man saaledes uddanner, efterhaanden rykke op i de faste Intendanturpladser, som findes ved Marinen, og saaledes skaffe Marinen en god Tilgang; men hele det øvrige Personale, som behøves i Tilfælde af Krig, er man ikke sikker paa at faae, idet disse Folk kunne være indtraadte i andre Livsstillinger og ingen Forpligtelse have til at møde efter en Indkaldelse til Marinen. Det er Grunden, hvorfor jeg har troet at burde modsætte mig denne Bevilling, og jeg tror, at Marinen kan faae sine Intendantur tilstrækkelig godt uddannede ved en Henvendelse til Forpleiningskorpsen.

Marineministeren (Ravn): Jeg vil blot bemærke, at da jeg tiltræder Vædringsforslaget, er der ikke Anledning til at foresøge Spørgsmaalet videre; men jeg haaber, hvis jeg ad Aare skulde komme til at forhandle med det ærede Medlem, at vi saa maasse kunne komme til Overensstemmelse om denne Sag.

Carstensen: Maa jeg gjøre en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Carstensen: Jeg vil blot gjøre den korte Bemærkning, at en Henviisning til Uddannelse gennem Hærens Forpleiningskorps beroliger mig ingenlunde. De kunne der lære det Regnskabsvæsen, som man i andre Retninger kan lære ved at gennemgaa Handelsstoler; men særligt Kjendskab til Regnskabsvæsenet om Bord i Skibe, især naar man kommer i fremmede Havne og skal lede de forskjellige Forretninger, som fortere un-

der Intendanturen, kunne de umulig lære ved i Land at gaa ved de der etablerede Forpleiningsstoler.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning.

Formanden: Denne Del af Afstemningen vil lettes ved, at Marineministerens til dette Afnit stillede Vædringsforslag alle ere tiltraadte af Udvalget, og de andre Forslag, som ere stillede af Udvalget og ikke tidligere formelig tiltraadte af Marineministeren, ere nu alle tiltraadte af ham. Forhandlingerne i Dag have oplyst, at der maasse kunde være et og andet Punkt, hvor der kunde være Meningsforskjel, skjøndt den ikke er stor; men der er ikke efter den Anledning til særlig Afstemning, navnlig da den ærede Landsstingsmand for 12te Kredts (Müller) erklærede, at han med Hensyn til Vædringsforslag Nr. 89 ikke insisterede paa en saadan.

1) Vædringsforslag under Nr. 76 paa Vædringsforslagslisten til § 23 af Marineministeren, tiltraadt af Udvalget (se Tillæg B. Sp. 215)

vedtoges enstemmigt med 42 Stemmer.

Som Følge af denne Afstemning ansaas samtlige øvrige Vædringsforslag til § 23, nemlig Vædringsforslagene fra Nr. 77 til 91 (se Tillæg B. Sp. 215—218) som vedtagne uden særlig Afstemning.

2) Lovforslagets § 23 i den Skikkelse, hvori den efter de vedtagne Vædringsforslag forelaa (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 42 Stemmer.

Vædringsforslagene under Nr. 125—137 til § 26 V. (se Tillæg B. Sp. 227—230) ansaas ligeledes ifølge den stete Afstemning som vedtagne uden særlig Afstemning.

3) Lovforslagets § 26 i sin Helhed i den nu foreliggende Skikkelse (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 42 Stemmer.

Det næste Afnit, som sattes under Forhandling, var § 24, vedrørende Finantsministeriet.